

Ο ΤΙΤΛΟΣ ΜΟΥ

Προκειμένου να εκδοθῆ ἐν τῇ πόλει τῶν Πατρῶν φύλλον ἐπιζητοῦν τὴν κατὰ τὸ ἐνὸν κοινωνικὴν ἀναμόρφωσιν, ἐνομίσαμεν ὅτι λόγοι εὐγνωμοσύνης καὶ δικαιοσύνης ἐπέβαλλον τοῦτο νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ πρωταθλητοῦ τῆς ἐν Πάτραις κοινωνικῆς ἀναμορφώσεως, τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς ἐν Πάτραις Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, τοῦ πρωτοκλήτου τῶν Ἀποστόλων, καὶ τῆς ἰδανικωτέρας μορφῆς τοῦ Χριστιανικοῦ Ἑλληνισμοῦ ἦτοι τοῦ ἐκ Βησαλίδᾶ τῆς Γαλιλαίας Ἀποστόλου Ἀνδρέου. Πρὸς αὐτὸν λοιπὸν τοῦ ὁποίου ἡ μαρτυρικὴ ἱστορία ἔχει συνδεθῆ τόσον ἀρρήκτως μετὰ τῆς πόλεως μας καὶ τοῦ ἐν γένει Ἑλληνισμοῦ ἀφιερῶμεν τὴν προστασίαν τοῦ ὑπὸ ἐμφάνισιν περιοδικοῦ μας. Καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς του ἐμφανιζόμενοι σήμερον τὸ πρῶτον, ἐξαιτούμεθα τῆς εὐλογίας του ὅπως ἐπιτευχθῆ ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς μας καὶ στεφῆ ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Ὁ ἅγιος αὐτοῦ δάκτυλος ὅστις ἐξ ὄλου τοῦ ἐνασταυρωθέντος ἐνταῦθα ἀθλητικοῦ του σώματος ἐπὶ τοῦ Ἀνθυπάτου Αἰγεάτου παραμένει εἰσέτι ἐν τῷ φερωνύμῳ νᾶφ του θὰ εὐλογῆ διαρκῶς τὸ ἔργον μας, ἐφ' ὅσον εἶνε θεάρεστον ἔργον.

Τὸ παράδειγμα τῆς συζύγου τοῦ αἰμοχαροῦς Αἰγεάτου Μαξιμίλλας καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Στρατοκλῆ οἵτινες ὡς εὐσμία ἄνθη ἀνέβαλον ἐκ μέσου τῆς εἰδωλολατρικῆς καὶ ἀριστοκρατικῆς τότε σαπίλλας ἀσπασθέντες τὸν Χριστιανισμόν, καὶ ἡ μὲν Μαξιμίλλα μαρτυρήσασα ἀμέσως ὁ δὲ Στρατοκλῆς χειροτονηθεὶς Ἐπίσκοπος Πατρῶν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ὀλίγον πρὸ τοῦ μαρτυρίου τοῦ Ἁγίου, μαρτυροῦν ὅτι εἶναι δυνατόν (ἂν καὶ δύσκολον ἀρκετὰ) νὰ περισωθῶν ἀπὸ τὴν τρομερὰν πυρκαϊὰν τῆς συγχρόνου κοινωνικῆς ἐξαχρειώσεως ἀρκεῖ νὰ ὑπάρξουν οἱ ἔτοιμοι νὰ αὐτοθυσιασθῶν πρὸς τὸ γενικώτερον καλόν. Ἡ μᾶλλον ὄχι νὰ αὐτοθυσιασθῶν ἀλλὰ κάπως νὰ κουρασθῶν ἐργαζόμενοι. Παρουσιάζομεν τοῦτο ὡς ὄργανον τῆς Νεότητος ὅπως χρῆσιμεύσῃ ὡς μέσον ἀνανεώσεως τῆς γενηρακυίας ἀτυχῶς Νεότητος ἐξ αἰτίας τῆς ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων διαφθορᾶς τῆς, ὅπερ εἶναι ἀπόρροια τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ! νὰ τὸν χαιρόμεθα ποῦ κατορθώνει νὰ ἀποτυπῶνῃ γεροντικὴν μορφήν εἰς

τὸ πρόσωπον τῶν ἐφήβων! Τὸ σῶμα τοῦ ἁγίου μετεφέρθη καὶ κατετέθη εἰς τὸν ἐν Κων)πόλει ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἄλωσιν τῆς Κων)πόλεως τὰ διάφορα λείψανα τῶν ἁγίων τὰ ὁποῖα εἶχον μεταφερθῆ ἐκεῖ ὡς ἱερὰ κειμήλια μετεφέρθησαν εἰς διάφορα μέρη. Μόνον ἡ κέρα τοῦ Ἁγίου εὐρίσκετο εἰσέτι ἐν Πάτραις καὶ τότε μετεφέρθη εἰς Ρώμην καὶ φυλάσσεται ἤδη ἐν τῷ Βατικανῷ. Ἄλλ' ὅπου καὶ ἐὰν εὐρίσκωνται τὰ λείψανά του ἡ χάρις καὶ ἡ εὐλογία του ἐξαιρετικῶς θὰ σκέπη τὴν πόλιν ἐν ἧ καὶ ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν τῆς ὁποίας ἐμαρτύρησεν ὡς καὶ τὸ φερωνύμιον του περιοδικόν μας Εἶθε τὴν χαρὰν τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἠσθάνθη γνωρίσας τὸν Κύριον καὶ ἦν ἐξεδήλωσε πρὸς τὸν ἀδελφόν του Πέτρον καὶ τὰ τόσα ἑκατομμύρια τῶν εἰδωλολατρῶν νὰ τὴν μεταφυτεύσῃ καὶ εἰς τὰς ψυχὰς τῆς συγχρόνου νεότητος διαφωτίζων αὐτὴν πόσον σπουδαῖον εἶναι τὸ «Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν» ὅπερ θὰ ἐπιδιώξῃ τὸ περιοδικόν μας.

Ἡ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΜΟΥ

Μέσῃ εἰς τὴν πληθὺν τῶν τότε δημοσιογραφικῶν ὀργάνων τῆς ἐλευθέρου φιλολογίας καὶ εἰς τὴν σπάνην τῆς ἠθικῆς διδασκαλίας διὰ τοῦ γραπτοῦ καὶ προφορικοῦ λόγου ἀνεβάνη καὶ ἐγὼ διὰ νὰ πυκνώσω τὰς τάξεις τῶν ἀγωνιζομένων κατὰ τοῦ κκεῖ καὶ τῆς ἠθικῆς διακθορᾶς καὶ ἐξαχρειώσεως κατὰ ἓνα ἀριθμὸν. Ἐὰ προσθέσω διὰ τῆς παρουσίας μου καὶ ἐγὼ ἓνα ἀριθμὸν ἐπὶ πλέον εἰς τὰ ὀλίγα δημοσιογραφικὰ ἠθικὰ ὄργανα, αὐτὰ δὲν ἐπαύσαντο ἀπὸ πολλοῦ νὰ ἀναγράφωσιν εἰς τὰς στίλας αὐτῶν, τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν Χριστιανικὴν ἠθικὴν.

Ἐὰ ἐνώσω καὶ ἐγὼ τὴν κωνίγημον ὅσον δυνάμει μετὰ τὴν κωνίγη τῶν ἄλλων ἠθικῶν Περιοδικῶν διὰ νὰ ἀκουσθῆ πλέον ἢ ὅσον δυνάμει πῶς ὅτι πέραν τοῦ πεδίου τῆς βλῆς καὶ τῆς ἡδονῆς, ὑπάρχει πεδίου πλέον ἀρμόζον διὰ τὸν λογικὸν ἄνθρωπον. Δὲν νομίζω πῶς εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀναγράψω τὴν ἠθικὴν κατὰστασιν τῶν σημερινῶν κοινωνιῶν μας. Εἰς πάντας τοὺς διατηροῦντας κατὰ τὸ ἠθικὸν μέτα τους εἶναι αὕτη γνωστή. Ἄρκει νὰ ἀναφέρω πῶς ἡ ἠθικὴ κατὰπτωσις εἶναι τοιαύτη, ὥστε ἠγάπησεν καὶ τὸν τύπον τὸν ἡμερήσιον τῆς Πρωτεύσεως νὰ ἀσχοληθῆ, καὶ μάλιστα νὰ περιγράψῃ μετὰ πλέον μελανά χρώματα τὴν κατὰστασιν αὐτῆς τῆς ἠθικῆς ἐξαχρειώσεως ὑποδεικνύοντα ὄχι τὴν ἀστυνομιαν ὡς μέσον σωφρονισμοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἠθικὴν διδασκαλίαν ἧτις ἀποβαίνει τὸ μόνον λυσitteλές καὶ καρποφόρον μέσον.

Τοῦτο ἐγνωσας καὶ ὁ Σύλλογος τῆς ὀρθοδόξου ἐνώσεως τῶν Νέων Πατρῶν, ἀπὸ πολλοῦ ἐξῆτε τὴν κατὰλληλον εὐκαιρίαν ὅπως συναδᾷ τῇ προφορικῇ διδασκαλίᾳ πρὸς τὰ μέλη αὐτοῦ παράσχη καὶ διὰ δημο-